

Erik Ausvang

# Måne-, Sol- & Stjerneindvielser

3:5



VisdomsNettet

[www.visdomsnettet.dk](http://www.visdomsnettet.dk)

# Måne-, Sol- & Stjerne- indvielser

3. del

Erik Ansvang



VisdomsNettet  
[www.visdomsnettet.dk](http://www.visdomsnettet.dk)

# Måne-, Sol- & Stjerne- indvielser

## 3. del

Af Erik Ansvang



### **Den fysiske transformation**

Transformation eller guddommeliggørelse af det fysiske legeme er et åbenlyst tema i Egyptens esoteriske tradition. Det fremgår klart af de gamle egypteres videnskab og religiøse praksis. Målet var transformation af de fysiske funktioner, som skulle forvandles til evige, metafysiske eller overlegemlige kræfter. Denne transformation medførte muligheden for at benytte et højere og finere legeme. Det er en proces, der blev hentydet til i mange gamle mysteriereligioner, men som aldrig er blevet så tydeligt formuleret som i Egyptens hellige skrifter.

### **Khepri – "Transformationens herre"**

Transformation blev betragtet som en naturlig og fremadskridende proces i naturen. Modtagerne af transformationens kraft var mennesker. Selve processen kaldte man "*Kheper*", for man vækkede skarabæguden Kheperas eller Khepris kræfter. Khepri var "*Transformationens herre*" – det styrende princip bag alle store cykliske og personlige forvandlinger.

Transformationerne skulle ultimativt medføre guddommelighed. Men de gamle egyptere mente også, at "*Neteru*" – gudernes selv – var genstand for transformation, for det var dem, der var ophav til forandringerne i Universet. Eksempelvis betragtede man sønneguden Khonsu i sit måneaspekt (billedet næste side) som både et lysende legeme på himlen og herold for de nye cyklusser på Jorden. Det beskrives på denne måde i en gammel tekst:



*"Du er et barn om morgenen,  
en gammel mand om aftenen  
og en ung ved årets begyndelse."*



#### **Det hermetiske aksiom**

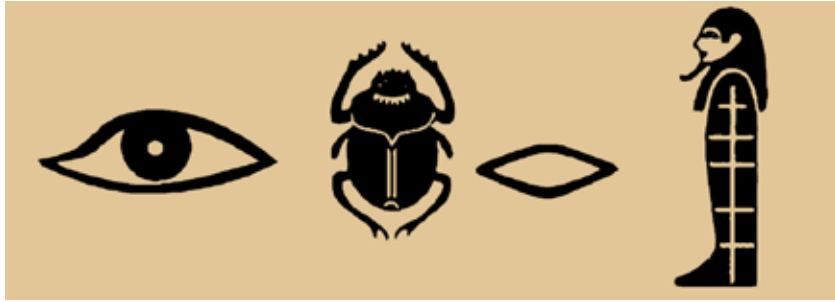
Mennesker kunne løftes op til et højere udtryk for eksistens. Det samme kunne guderne.

Det hermetiske aksiom siger:

*"Som foroven, således også forneden.  
Som i det store, således også i det små.  
Som i det indre, således også i det ydre".*

Disse kræfter var derfor ikke forbeholdt guder. Ras solkraft overføres eksempelvis dagligt til alt levende, sådan som det proklameres i dette solmantra:

*"Jeg er med dig alle dage,  
sådan at alle dele af mit legeme  
kan fornyes af dit lys."*



**“Ari Kheperu”**

At antage forskellige former  
for at skabe transformation



**“Kheper”**

At transformere sig selv,  
at blive født – selvskab



**“Aiu”**

Forandring,  
transformation



**“Kheperu”**

Forandring,  
– den transformation, der sker i Duat (efterlivet)

### **Transformation anerkendt af folket**

Denne viden om transformationens muligheder var heller ikke forbeholdt præsteskabet og de indviede. Udenfor templet var gudernes transformerende kræfter kendt og anerkendt, og menige egyptere forsøgte at kontakte dem gennem invokationer og ceremonier. Man påkaldte Isis, for man vidste, at hendes magiske kraft ophævede destruktive indflydelser, mens Sakhmet var i besiddelse af evnen til at fjerne sygdom. Og i gravene fandtes den allerstærkeste transformerende kraft, som kunne akkumuleres til en styrke, som sjælen kunne bruge kontinuerligt i efterlivet.



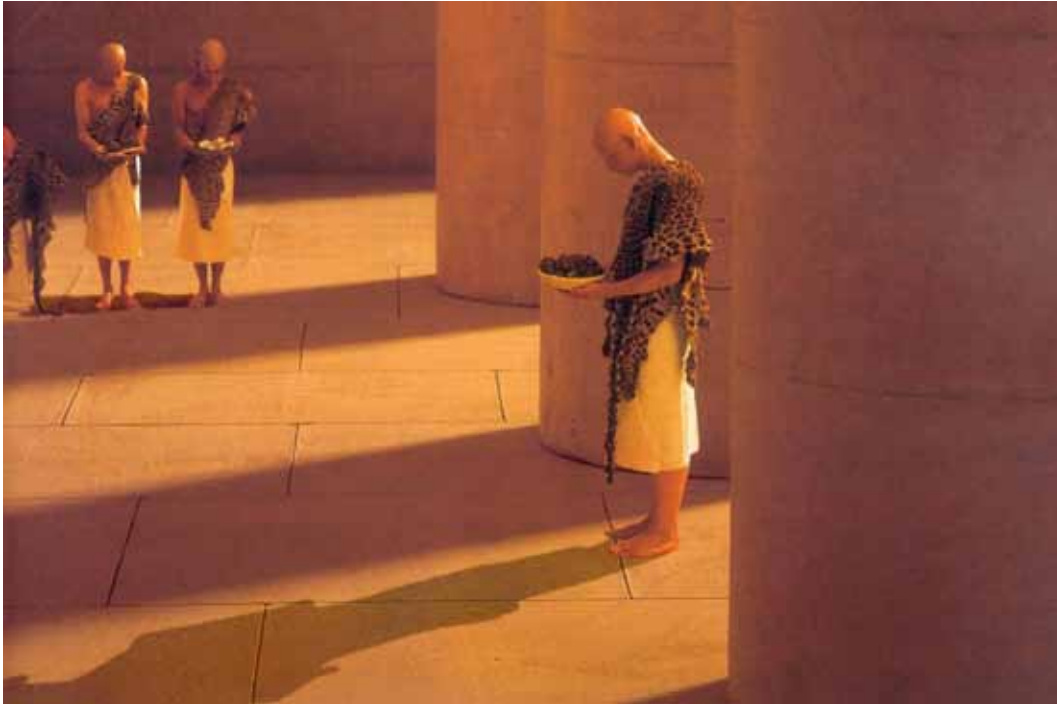
*Sakhmet*

### **Fysiske ofre forvandles til åndelig kraft**

At egypterne var overbeviste om, at mennesket kunne blive kanal for disse transformationsprocesser, bekræftes af familiernes kontinuerlige offerritualer til den afdøde i graven. De gamle egyptere troede ikke, at de afdøde var i stand til at indtage den fysiske føde, sådan som fantasifulde egyptologer påstår. De bragte ganske rigtigt offergaver, men de var overbeviste om, at fysisk stof kunne forvandles til *åndelig* kraft, der kunne gavne den afdødes transformationsprocesser i livet efter livet.

### **Gravofrenes rolle – frigørelse af "Tchefa"**

Alt er energi. Fysiske gravofre var energi, der kunne transformeres. Offergaverne var den mystiske føde "*Tchefa*" – et stof, som ånden kunne vokse og blomstre i.



### **Osiris som "kagemand"**

Almindelige mennesker spillede en vigtig rolle i transformationens religiøse ceremoni, som påkaldte "Neterus" (gudernes) transformation. Et eksempel er påkaldelsen af nilguden Hapis udstrømning ved tiden for oversvømmelse ... og påkaldelse af Amons skaberkraft ved Opet-ceremonien ("Ipet") i Theben (Luxor).

Ved de offentlige mysteriespil i Abydos formede pilgrimme kopier af dele af Osiris' krop i dej ved hjælp af mel fra den seneste høst. Dejen (gudens legeme) symboliserede gudernes tilstedeværelse i den fysiske verden. I tilfælde som disse spillede føden rollen som "*prima materia*", men det var *transformationen*, der var i fokus – ikke brødet.

### **At blive ét med guderne**

Anvendelse af magi var den ultimative teknologi i den individuelle udviklingsproces. Et af de mest oplagte eksempler finder man i begravelseslitteraturen. Her beskrives processen, hvor personen ophøjes fra fysisk til åndeligt liv – og her er det selve kroppen, der er "*prima materia*". Indledningsvis harmoniserer og identificerer man sig med de åndelige kræfter, idet man "*bliver ét med guden*".

### **Guddommelig symbiose**

I et af Tutankhamons gyldne skrin informerer Isis den unge konge om denne symbiose: Isis siger til Tutankhamon:

*"Du skaber transformation i Himlen som Ra.  
Du er født om morgenen som ham."*

Senere optager han gudernes kræfter i sig, og han får at vide:

*"Du er smuk som Ra, og din form er som Shus,  
når han løfter sig om morgenen.  
Du fødes hver dag."*

Og i det sidste stadie opnår sjælen forvandling og bliver guddommelig i såvel fysisk som åndelig forstand. I Tutankhamons tilfælde bliver han selve transformationskraften i dens solare aspekt:



*"Kongen kan antage de former han ønsker.  
Han lever evigt som sin fader Ra i Himlen  
gør det hver dag."*

I de meget ældre pyramidetekster findes en anden udlægning af denne proces, for her bliver kongen barn af de guddommelige væsener, og guderne selv får at vide:

*"Jeres legeme er kongens legeme.  
Jeres kød og blod er kongens kød og blod.  
Jeres knogler er kongens knogler.  
Når I træder frem, træder kongen frem."*

Pyramidetekst 219

### **Essensen i den fysiske transformation**

Det er denne proces med identifikation med "Neteru" (guderne), erhvervelse af deres kræfter og den deraf følgende forvandling af den fysiske form, der er essensen i den fysiske transformation i den egyptiske mysterielære. Hvordan kunne denne transformation foregå? Og hvorfor var den overhovedet nødvendig?



Svaret findes i videnskaben om *esoterisk anatomi* og i det ufravigelige krav om åndelig udvikling, som gennemsyrede den hellige egyptiske litteratur. En genskabelse af de oprindelige tilstande – fysisk såvel som åndeligt – var det højeste ideal i den egyptiske metafysiske lære, fordi urtilstanden blev betragtet som den absolut højeste, mest vitale og totalt fejlfrie tilstand. I Universets oprindelige tilstand fungerede alt i harmonisk enhed i Maat. Man mente, at mennesker var Neterus (gudernes) afkom, og de rummede derfor deres aktive og guddommelige kræfter.



### **Livet står i vejen for enhed**

Døden ophævede adskillelsen mellem guder og mennesker, for reelt er det livet, der står i vejen for den oprindelige tilstand af enhed – ikke døden. Det krævede ubetinget dedikation at overvinde denne barriere, og den hemmelige lære om tilbagevenden til den oprindelige enhed blev virkeliggjort i mysterierne.

### **Problem: Spredning af energierne**

I Osiris-legenden er det en hellig opgave at finde Osiris' lemlæstede legeme, at foretage den efterfølgende indvielse af legemet i kraft af den mystiske genforening af kropsdelene og genskabe gudens iboende kræfter. Af samme grund ønskede de gamle egyptere at bevare deres fysiske legemer ved hjælp af balsamering. I nutiden fokuserer man alene på bevarelsen af det fysiske legeme, og undrer sig over denne praksis, men hvis man ser processen fra en *energimæssig* synsvinkel, vil man opdage, at man ønskede at forhindre *spredning* af energierne. Spredning af energi er identisk med kaos (f.eks. "big bang"), hvorimod *samling* af det spredte repræsenterer orden og kontrol.

I dødens opløsningsproces opløses cellerne og atomerne spredes, og i denne proces går cellebevidstheden tabt. Derfor er mennesket ikke i stand til at huske tidligere liv, når det reinkarnerer. Osiris-legenden fungerede ikke alene som en prototype for Osiris-begravelsens ceremonier, men var dybest set grundtemaet i mysterietraditionen overalt i Egypten.

### **Livet er multidimensionalt**

Adskillelse og opløsning af legemet var ikke det eneste, der skabte bekymring hos egypterne. De betragtede menneskelivet som *multidimensionalt*. Det betød, at for dem var den individuelle bevidsthed en vekselvirkning og en sammensmeltning af energier fra flere bevidsthedsplaner. En spredning af disse energier ville skabe et tab, der var langt større end tabet af det fysiske liv.

Og vigtigst af alt. Man frygtede, at det enkelte menneskes individualitet (navnlig hvis der var tale om et højt udviklet menneske), kunne gå i glemmebogen. Det enkelte menneskes tilværelse blev værdsat, for summen af enkeltpersoners liv udgjorde Egyptens arv.



### **Bevidsthedskontinuitet**

Desuden ville en bevarelse af det enkelte menneskes totalitet gøre det muligt for sjælen bevidst at erfare sin tilværelse på alle eksistensplaner og undgå indespærring på et enkelt af tilværelsens planer.

Hvis udvekslingen af kraft mellem krop, sjæl og ånd afbrydes i det fysiske liv, ville forbindelsen være afskåret mellem de indre legemer. I de egyptiske mysterier kunne denne katastrofe afværges gennem genforening af krop, sjæl og ånd. Det var det vigtigste motiv bag begravelsesritualets indviklede offerritualer og nøglen til tempelritualernes åndelige alkymi.

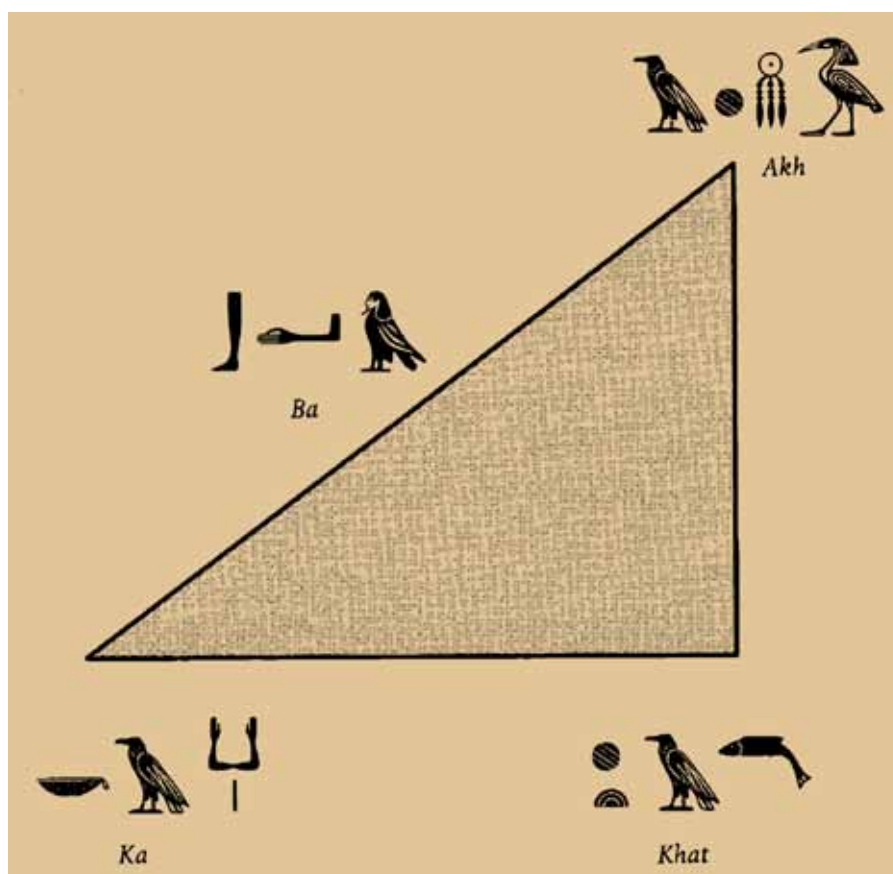
Og i disse ritualer vækkede man "Neterus" (gudernes) kræfter, som besjæler kroppen i det fysiske liv. Denne mystiske forening skulle udføres for at skabe en ubrudt og bevidst kontinuitet i livet som forberedelse til overgangen fra de dødeliges til de udødeliges rige.

### De indre legemers gensidige påvirkning

Det er tydeligt, at for at opnå dette, var det af afgørende betydning, at man kunne akkumulere energierne fra Ka'en (astrallegemet) og Ba'en (mental- og sjælslegemet) og bevare sammenhængskraften ved overgangen til livet i efterlivet. Begge dele sikrede man gennem mumificeringsritualerne, som havde til formål at genoprette det fysiske legeme, "Khat", som havde en parallel virkning på de indre legemer "Ka" og "Ba".

### De indre legemer

De gamle egyptere havde en detaljeret indsigt i menneskets indre legemer og bevidsthedstilstande.



**"Khat"** er det fysiske legeme, som er nært knyttet til "Khaibit" – det æteriske legeme. Æterlegemet er både bro og barriere mellem menneskets fysiske og psykiske bevidsthed. Æterlegemet's vigtigste opgave er at overføre energi og impulser fra de indre psykiske legemer til hjernebevidstheden og det ydre fysiske legeme.

**"Ka"** er menneskets følelseslegeme eller astrallegeme, som mennesket midlertidigt træder ind i hver nat under søvnen og permanent efter den fysiske død. Den afdøde vil i dette usynlige legeme befinde sig tæt på den fysisk-æteriske verden, og der er forklaringen på kravet om regelmæssig ritualer i gravene til bevarelse af Ka'en.

**"Ba"** repræsenterer både menneskets sjæl og tænkeevne. Menneskets livserfaringer opsamles i Ba'en, og evnen til at overføre tanker og egenskaber til den fysiske bevidsthed, afhænger af Ka'ens tilstand. I *Tilsynekomstens Bog* findes en invokation, som udtrykker ønsket efter denne forening af de åndelige elementer:



*"Min sjæl bærer i sig min ophøjede ånd,  
men skulle den tøve,  
bevilliges det min sjæl at forenes med sin krop".*

*Tilsynekomstens Bog: Kapitel 89*



**VisdomsNettet**

[www.visdomsnettet.dk](http://www.visdomsnettet.dk)